

298

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lipca 1962 r.

w sprawie scalenia zaległości finansowych właścicieli niektórych gospodarstw rolnych.

Na podstawie art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o przejmowaniu niektórych nieruchomości rolnych w zagospodarowanie lub na własność Państwa oraz o zaopatrzeniu emerytalnym właścicieli tych nieruchomości i ich rodzin (Dz. U. Nr 38, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tekst w zarządzeniu jest mowa o ustawie bez

bliższego określenia, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 28 czerwca 1962 r. o przejmowaniu niektórych nieruchomości rolnych w zagospodarowanie lub na własność Państwa oraz o zaopatrzeniu emerytalnym właścicieli tych nieruchomości i ich rodzin (Dz. U. Nr 38, poz. 166).

§ 2. 1. Scaleniu podlegają zadłużenia na rzecz Państwa właścicieli gospodarstw rolnych zaniedbanych ekonomicznie. Na żądanie właściwego do spraw rolnych organu prezydium powiatowej rady narodowej scaleniu podlegają również zadłużenia na rzecz Państwa właścicieli tych gospodarstw rolnych, którzy zgłosili wnioski o oddanie gospodarstw w zagospodarowanie lub na własność Państwa.

2. Za gospodarstwo zaniedbane ekonomicznie uważa się gospodarstwo, którego właściciel (posiadacz) zalega systematycznie w świadczeniach na rzecz Państwa i co do którego zachodzi jedna z następujących okoliczności:

- 1) nieuprawianie co najmniej połowy posiadanych użytków rolnych,
- 2) ogólna dewastacja gospodarstwa i osiągnięcie plonów znacznie niższych od przeciętnych w danym rejonie oraz rażąco niski stan inwentarza żywego.

3. Prezydium wojewódzkich rad narodowych wydadzą w zależności od miejscowych warunków szczegółowe wytyczne w sprawie uznawania gospodarstw za ekonomicznie zaniedbane.

§ 3. O uznaniu gospodarstwa rolnego za zaniedbane ekonomicznie decyduje prezydium powiatowej rady narodowej na wniosek gromadzkiej rady narodowej.

§ 4. 1. Po ustaleniu przez prezydium powiatowej rady narodowej, że gospodarstwo jest zaniedbane ekonomicznie, organ finansowy dokonuje w ciągu miesiąca scalenia zaległości tego gospodarstwa.

2. Scalenie odbywa się w następującym trybie:

- 1) organ finansowy otrzymuje od organu administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej w dwóch egzemplarzach wykazy gospodarstw ekonomicznie zaniedbanych i na podstawie tych wykazów zbiera od wierzycieli dane o stanie zadłużenia we wszystkich należnościach podlegających scaleniu. Żądając od wierzycieli danych o stanie tych zaległości, organ finansowy komunikuje jednocześnie, że zaległości te będą wpisane do kartoteki należności scalonych i wobec tego powinny być odpisane z księgowości wierzycieli. Wierzyciele, podając stan zaległości, wykazują w odrębnych pozycjach dodatek (odsetki, procenty) za zwłokę i narosłe koszty egzekucyjne. Jeżeli dłużnik posiada zadłużenie w należnościach, o których mowa w art. 33 ust. 2 ustawy, wierzyciel jest obowiązany podać:

- a) stan zaległości w należnościach podlegających scaleniu w myśl art. 32 ust. 3 ustawy,
- b) całkowitą kwotę należności, o których mowa w art. 33 ust. 2 ustawy;

- 2) po otrzymaniu od wierzycieli danych o stanie zaległości organ finansowy zakłada dla każdego dłużnika kartę kontową należności scalonych, wpisuje do tej karty wszystkie zaległości i podsumowuje je. Dodatek (odsetki, procenty) za zwłokę wykazuje się w karcie kontowej należności scalonych odrębnie przy każdej scalonej pozycji. Jednocześnie z przypisaniem zaległości podatkowych, zaległości z tytułu opłaty elektryfikacyjnej i z tytułu należności Państwowego Funduszu Ziemi w karcie należności scalonych odpisuje się te zaległości z księgowości podatkowej i z kart kontowych pozostałych należności;

- 3) o scaleniu organ finansowy zawiadamia dłużnika i wierzycieli. Zawiadomienie dłużnika sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których pierwszy wysyła się do dłużnika za potwierdzeniem odbioru, a drugi pozostaje w organie finansowym. Drugie egzemplarze zawiadomień dłużnika, po dołączeniu do nich potwierdzeń odbioru, przechowuje się w układzie alfabetycznym nazwisk dłużników. Po wystawieniu na należność scaloną tytułu wykonawczego dołącza się do tego tytułu potwierdzenie odbioru zawiadomienia;

- 4) należności scalone oraz ewentualne należności, o których mowa w pkt 1 lit. b), odnotowuje się też w wykazach gospodarstw zaniedbanych i pierwsze egzemplarze tych wykazów odsyła się organowi administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 5. Przy prowadzeniu kartoteki należności scalonych stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie zasad organizacji i prowadzenia rachunkowości podatków wiejskich.

§ 6. Po scaleniu zaległości organ finansowy prezydium powiatowej rady narodowej podejmuje decyzje co do dalszego trybu postępowania z tymi zaległościami, a mianowicie:

- 1) dłużnikom, którzy zobowiązali się do podniesienia stanu zagospodarowania swych gospodarstw, odracza spłatę należności scalonych na okres do trzech lat, a w przypadkach uzasadnionych odracza także na rok spłatę części podatków bieżących. Po podniesieniu stanu zagospodarowania podejmuje się ostateczną decyzję co do sposobu likwidacji zaległości w zależności od konkretnej sytuacji gospodarstwa;
- 2) dłużnikom, którzy oddali dobrowolnie gospodarstwa w zagospodarowanie w trybie przewidzianym ustawą, odracza ściąganie należności scalonych na okres zagospodarowania (art. 3 ustawy);
- 3) dłużnikom, którzy oddali dobrowolnie gospodarstwa w całości na własność Państwa w trybie przewidzianym ustawą, umarza należności scalone (art. 8 ust. 1 ustawy);
- 4) określa w porozumieniu z organem rolnym prezydium powiatowej rady narodowej, w stosunku do których dłużników, nie mających warunków do podniesienia stanu zagospodarowania swych gospodarstw i nie zgłaszających wniosku o przejęcie tych gospodarstw w zagospodarowanie lub na własność Państwa, należy wystąpić z wnioskiem do prezydium powiatowej rady narodowej o podjęcie uchwały w sprawie wszczęcia postępowania o przymusowe przejęcie na własność Państwa całości lub części gruntów w zależności od sumy zadłużenia. Tak samo postępuje się w odniesieniu do gospodarstw, których właściciele mają warunki podniesienia stanu zagospodarowania, lecz tego nie czynią, a jednocześnie nie spłacają należności scalonych i dopuszczają do powstawania nowych należności.

§ 7. 1. W razie dokonania przez dłużnika wpłaty na należność scaloną nie na konto organu finansowego, lecz na konto pierwotnego wierzyciela należności, które zostały scalone, wierzyciel jest obowiązany odprowadzić wpłatę do Narodowego Banku Polskiego na rachunek organu finansowego w celu zarachowania na należności scalone.

2. Jeżeli dłużnik należności scalonych posiada także zaległości w należnościach poprzednio scalonych na podstawie art. 6 ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o szczególnym trybie ściągania zaległości z tytułu niektórych zobowiązań właścicieli nieruchomości wobec Państwa (Dz. U. Nr 77, poz. 398), zaległości te wpisuje się do nowej karty kontowej, założonej w myśl § 4 ust. 2 pkt 2.

3. Rejestrację wpływów na poczet należności scalonych organy finansowe prowadzą w osobnym dzienniku wpłat i zwrotów. Wpływy te podlegają zachowaniu na dochód jednostkowego budżetu w dziale 2 „Podatki i opłaty z gospodarki nie uspołecznionej”, w rozdziale 7 „Należności scalone”.

§ 8. Państwowy Zakład Ubezpieczeń i instytucje kredytowe, których należności zostały scalone, otrzymują 50% sum przekazanych do scalenia. Tryb przekazywania tym instytucjom należnych im kwot zostanie ustalony odrębnie.

§ 9. Przepisy zarządzenia dotyczące prezydentów powiatowych rad narodowych stosuje się odpowiednio do prezydentów

rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz do prezydentów dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 9 marca 1959 r. w sprawie trybu postępowania przy scalaniu zaległości z tytułu podatku gruntowego, składki na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń i równoważnika pieniężnego w zamian nie wykonanych dostaw obowiązkowych oraz w sprawie sposobu likwidacji tych zaległości (Monitor Polski Nr 26, poz. 120).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*